Beleving van autochtone patiënten rond hun allochtone huisarts

Haio: MASSOUD Mohammed , U.A.
Promotor: HENDRICKX Kristin
Praktijkopleider: VOS Katelijne

Context: Review van de literatuur toont dat allochtone patiënten meestal de voorkeur geven aan artsen met dezelfde taal en cultureel achtergrond en er is minder informatie over de tevredenheid van de autochtone patiënten over hun allochtone huisartsen. Met dit onderzoek zal ik naar de ervaring van huisartsgeneeskunde kijken door het betrekken van de autochtone patiënten. Het delen van de ervaring van de autochtone patiënten rond allochtone huisartsen, kan ons helpen begrijpen wat de barrières zijn om feedback en informatie aan de huisartsen en dienstverlenende organisaties in de eerstelijnszorg te bezorgen.

Onderzoeksvraag: Wat is de beleving van autochtone patiënten over hun contact met een allochtone huisarts?

Methode: Het betrof een observationele beschrijvende-studie. Voor dit onderzoek heb ik een enquête opgesteld op basis van de review van relevante literatuur. De deelnemers werden gerekruteerd door hun huisarts of door de administratieve medewerkers van de praktijk De allochtone huisartsen zijn geselecteerd op basis van namen in verschillende huisartsenkringen en het boek van Orde der artsen, jaar 2016.

Resultaten: In totaal zijn er 150 enquêtes verdeeld en zijn er 69 ingevuld en terugbezorgd. 81% van deelnemers hebben hun huisartsen zelfgekozen en 19% door aanbevelingen van andere patiënten. 77% van de deelnemers denken dat hun huisartsen dezelfde geneeskunde beoefent als autochtone huisartsen. 93% van de patiënten vertrouwen op hun huisartsen, 97% zijn tevreden met hun huisartsen. 88% van de deelnemers geven aan dat de communicatie en taal van de huisartsen geen probleem is in hun consultaties en interactie. De verwijscijfers naar specialisten 91%, voorschriften voor antibioticum 91% en ziektebrieven 94% zijn in de nodige omstandigheden verstrekt. 77% van de deelnemers heeft in de afgelopen 6 maanden een technische/biochemische test gedaan. 38% van de respondent zou met hun huisartsen over verslaving en misbruik kunnen discussiëren. Praten over seksualiteit en gender is niet zo evident in dit onderzoek meer dan 59% van de deelnemers geven geen mening aan deze vraag, 32% kunnen erover praten. De deelnemers hebben 74% preventieve aanbevelingen, 46% aanbevelingen voor psychiatrische en mentale gezondheid en 19% aanbevelingen met betrekking tot seksueel overdraagbare aandoeningen gekregen. Huisartsen bespraken minder dan gemiddeld (20%) over vroegtijdige zorgplanning.

Conclusie: De meeste allochtone huisartsen oefenen de gezondheidszorg op dezelfde manier als de autochtone huisartsen en hun patiënten zijn zeer tevreden over de verstrekte gezondheidszorg. Taal is zelden een belemmering voor de communicatie en interactie van de huisartsen en de patiënten. De resultaten wijzen aan dat de mate van verwijzing naar de specialisten, het voorschrijven van antibiotica en ziektebrieven laag zijn. Dit toont een hoog kennisniveau in de praktijk en integratie van medische kennis van deze huisartsen. Aanbevelingen rond verslaving, misbruik, geestelijke gezondheid, seksueel overdraagbare aandoeningen en vroegtijdige zorgplanning zijn minder besproken. Er kunnen veel redenen hiervoor zijn; kennis over deze onderwerpen, culturele verschillen, geslacht en leeftijd van huisartsen en deelnemers, arts-patiëntrelatie, ook dit onderzoek is in korte tijd gebeurd, we moeten het gedrag van huisartsen in

een langere periode volgen om betere resultaten op te leveren. Het is nodig dat Huisartsen meer inzicht rond deze onderwerpen krijgen om hierover met de patiënten kunnen bespreken.